

Det bemærkes, at stk. 1 i den gældende affattelse af § 49 er overflyttet til § 48.

Til nr. 10

Bestemmelsen i § 49 a blev indført ved lovrevisionen i 1982. Bestemmelsen åbnede mulighed for, at kommunalbestyrelsen i konkrete tilfælde kan aftale med amtsrådet, at tilsynet overføres fra kommunalbestyrelsen til amtsrådet. Denne mulighed fandtes særlig hensigtsmæssig i de tilfælde, hvor en kommune ikke selv har den nødvendige ekspertise til at føre tilsyn med en kompliceret virksomhed, og hvor amtsrådet som godkendelsesmyndighed og ansvarlig for vandkvaliteten alligevel skal sætte sig ind i virksomhedens forhold. Bestemmelsen bliver som følge af forslaget i nr. 8 overflødig, idet godkendelse og tilsyn efter dette påhviler samme myndighed, og den foreslås derfor ophævet.

Til nr. 11

Forslaget om ophævelse af den gældende bestemmelse i § 50, stk. 2, er en lovmæssig forenkling, som præciserer, at Hovedstadsrådet som hidtil i de følgende bestemmelser i kapitel 7 ligestilles med amtsrådene.

Til nr. 12

Der henvises til bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 13

Ved forslaget konsekvensrettes bestemmelsen i overensstemmelse med forslaget i nr. 8. Den i bestemmelsen indeholdte bemyndigelse for miljøministeren agtes i øvrigt udnyttet til fastsættelse af regler om tilsynsberetninger som led i virkeliggørelsen af det fuldt udbyggede, effektive tilsyn.

Problemerne omkring tilsynet har været genstand for en meget betydelig offentlig interesse. Det må anses for væsentligt, at disse problemer behandles åbent, både for at give offentligheden tryk for, at der følges op på uacceptabel forurening og overtrædelse af lovgivningen, og for at give virksomhederne vished for, at de ikke bliver vilkårligt behandlet.

Når der er etableret et fuldt udbygget tilsyn, forudsættes det at alle kommuner og amtskommuner vil arbejde på grundlag af *tilsynsprogrammer*, som detaljeret angiver, hvor og hvornår der skal foretages tilsynsbesøg. Sådanne programmer vil være et hjælpemiddel i den tekniske forvaltningsdaglige arbejde.

Det siger sig selv, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at give offentligheden adgang til de detaljerede tilsynsprogrammer. Det vil ødelægge muligheden for uanmeldte tilsynsbesøg. Men det må i øvrigt være op til den enkelte kommune eller amtskommune, om den vil give offentligheden adgang til sammendrag af tilsynsprogrammet.

Det er derfor i tilsynsudvalget blevet foreslået, at hensynet til offentligheden tilgodeses gennem *tilsynsberetningen*.

Det er opfattelsen, at kommunernes og amtskommunernes tilsynsberetninger bør omfatte de pågældende enheders egne tilsynsopgaver med oplysninger om planlagt og faktisk ressourceindsats fordelt på forskellige typer virksomhed (herunder recipienter), ligesom der bør redegøres for, hvad der ved tilsynet er konstateret, samt hvilke eventuelle reaktioner tilsynet har ført til. Beretningen bør desuden oplyse, hvilke retningslinjer forvaltningen skal udarbejde/har arbejdet ud fra ved konstateringen af et ulovligt eller uacceptabelt forhold.

For miljøstyrelsens vedkommende var det udvalgets opfattelse, at tilsynsberetningerne ud over egen tilsynsvirksomhed bør indeholde en oversigt over forholdene på landsplan, dvs. oversigter over ressourceanvendelsen på landsplan samt om tilsynets resultater på landsplan. Disse oplysninger skal fremkomme ved bearbejdning af kommuners og amtskommuners tilsynsberetninger.

I tilsynsudvalget blev det amtskommunale beredskab til bekæmpelse af ulovlige forureninger af vandløb, søer og kystnære dele af søterritoriet behandlet. Det blev bl.a. drøftet, om der udover § 56, var behov for en speciel hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om et kommunalt/amtskommunalt beredskab.

Baggrunden var, at miljøstyrelsen i en cirkulæreskrivelse af november 1981 anmodede amtskommunerne om at oprette et vagtberedskab med henblik på bekæmpelse af ulovlige forureninger af vandløb, søer m.v. Cirkulæreskrivelsen indeholder anvisninger på, hvordan der kan oprettes et beredskab, hvorved amtsrådene i fuldt omfang kan være i stand til at forestå opsporing og bekæmpelse af ulovlige forureninger, etablering af afværgeforanstaltninger og tilvejebringelse af dokumentation for udledning samt recipientfølger heraf. Endvidere beskrives, hvorledes et delvist beredskab kan etableres. Men da forhandlinger mellem Amtrådsforeningen og personaleorganisationerne om aflønning for rådighedsvagt ikke har kunnet afsluttes, har amtskommunerne ikke kunnet etablere det